

ра се голѣми мозъци, които не сж толкова интелигентни. Френолозите пъкъ сж заблѣзали, че интелигентността не зависи отъ обема на мозъка, но отъ развитието на прѣдния мозъкъ въ главата. Колкото прѣдниятъ лобъ е по-голѣмъ, толкова и човѣкътъ е по-интелигентенъ. Тѣ сж установили още, че моралнитѣ чувства у човѣка сж поставени въ особена област на мозъка: интелектуалнитѣ способности пъкъ сж поставени въ друга област. Тѣй щото мозъкътъ е разпрѣдѣленъ на особени области, при което въ всѣка област има особена способностъ. Тия учени сж доказали съ редъ наблюдения своята френология, която днесъ не е приета отъ официалната наука. Френолозите сж изучили вътрѣшността на мозъка, развитието на сивото вещество и на бѣлитѣ нишки, но всѣтаки липсва още нѣщо на френологията. Тѣ сж дошли до едно мѣсто и тамъ сж се спрѣли, не могатъ да идатъ подалечъ. Единствения най-ученъ човѣкъ между тѣхъ е билъ Галъ. Слѣдъ Гала никой не е ималъ тази наблюдателностъ. Всички, които сж дошли слѣдъ него, не сж имали този обобщаващъ умъ. Ето защо френологията въ туй отношение се е спрѣла на една фаза. Американцитѣ и англичанитѣ сж развили френологията въ нейното практическо приложение, и тамъ сж се спрѣли.